

Gammalt herdekväde

1. U-ti en lund, en af tonstund, då solen gått att
ta en blund, spatserar en herdin-na, alltväl, i
tanken till att fin-na 'ni för-står mig väl.

Hon finner rosor till bukett
åt herden som hon hjärtat gett;
men gissa vad som hände, alltväl,
Lysander kom och kände – ni förstår mig väl.

Han kände sin herdinnas röst,
som var hans allra ljuvsta tröst;
han henne ej vill släppa, alltväl,
han började strax knäppa – ni förstår mig väl.

Han knäppte upp sin stora väst,
som honom hindrar allra mest;
en konstig flöjt framdrager, alltväl,
i gräset där hon klagar – ni förstår mig väl.

Hon klagar: av musik så grov
för denna gång ej görs behov;
hon nog det minsta visste, alltväl,
i gräset där hon miste – ni förstår mig väl.

Hon miste rosorna på kind
allt i den svala aftonvind;
i gräset där hon rullar, alltväl,
Lysander henne knullar – ni förstår mig väl.